

נאום ודרוש פרשת בלק – אחרית הימים – דף מקורות

1- במדבר פרק כד

(יד) ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים:

2- במדבר פרק כב

(ב) וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: (ג) ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל:

3- דברים פרק ב

(א) ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יקוק אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים: ס (ב) ויאמר יקוק אלי לאמר: (ג) רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה: (ד) ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד: (ה) אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר: (ו) אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושיתם: (ז) כי יקוק אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יקוק אלהיך עמך לא חסרת דבר: (ח) ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר ס ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: (ט) ויאמר יקוק אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה: ... (יז) וידבר יקוק אלי לאמר: (יח) אתה עבר היום את גבול מואב את ער: (יט) וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתה ירשה:

4- תרגום יונתן במדבר פרק כב

(ה) ושדר עזגדין לות לבן ארמי הוא בלעם דבעא למבלוע ית עמא בית ישראל

5- זרעונים ח

ומציירים אנו לנו נשמה גדולה ענקית לכל מלא שאיפותיה, את תשוקתה הכבירה לחופש ואור, את צערה החזק, את מכאובה הנמרץ על עלבון התבל, נשמת אברהם, - איך היא מתמרמרת בראותה את האושר, את האור המוכן לכל, לכל החי, לכל הנשמה, הרוחב האלהי הקורא להויה: היה אור, הקורא לכל פרט: המלא אושר, גודל, גובה ונחת, טוב וגבורה, אהבה ונעימות, - והבארות נסתמו, "סתמום פלשתים וימלאום עפר", איך מתפרץ הארי מהסוגר, איך נוטל הוא את מקלו בחרון, משבר את הצלמים, קורא בכח לאורה, לאל אחד אל עולם. תכונת האומה בישראל לקחה לה את התשוקה הזאת ליסוד חיי הלאומיות שלה על פי גורלה ההיסטורי.

6- למהלך האידיאות בישראל ב

בראשית מטעו של העם הזה, אשר ידע לקרוא בשם הרעיון האלהי הברור והטהור בעת השלטון הכביר של האליליות בטומאתה פראותה, נתגלתה השאיפה להקים צבור אנושי גדול אשר "ישמור את דרך ד' לעשות צדקה ומשפט". זוהי השאיפה, שבאה מכח ההכרה הברורה והעזה והתביעה המוסרית הכוללת והרמה, להוציא את האנושיות מתחת סבל נורא של צרות רוחניות וחמריות ולהביאנה לחיי חופש מלאי הוד ועדן, באור האידיאה האלהית, ולהצליח בזה את כל האדם כלו. למלואה של שאיפה זו צריך דוקא, שצבור זה יהיה בעל מדינה פוליטית וסוציאלית וכסא ממלכה לאומית. ברום התרבות האנושית, "עם חכם ונבון וגוי גדול", והאידיאה האלהית המוחלטת מושלת שמה ומחיה את העם ואת הארץ במאור חייה. למען דעת, שלא רק יחידים חכמים מצוינים, חסידים ונזירים ואנשי קדש, חיים באור האידיאה האלהית, כי גם עמים שלמים, מתקנים ומשוכללים בכל תקוני התרבות והישוב המדיני; עמים שלמים, הכוללים בתוכם את כל השדרות האנושיות השונות, מן רום האינטליגנציה האמנותית, הפרושית, המשכלת והקדושה, עד המערכות הרחבות, הסוציאליות, הפוליטיות והאקנומיות, ועד הפרולטריון לכל פלגותיו, אפילו היותר נמוך ומגושם.

7- משלי פרק כט פסוק יח

באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו.

8- ישעיהו פרק ב

(ב) והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יקוק בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים: (ג) והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יקוק אל בית אלהי יעקב וירנו מזרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יקוק מירושלם: (ד) ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: פ

9- צפניה פרק ג פסוק ט

כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יקוק לעבדו שכם אחד:

10- תהלים פרק קלו

(יז) למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו: (יח) ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו: (יט) לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו: (כ) ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו: (כא) ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו:

11- תהלים פרק קלה

(י) שזכה גוים רבים והרג מלכים עצומים: (יא) לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען: (יב) ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: (יג) יקוק שמך לעולם יקוק זכרך לדר ודר:

12- עובדיה פרק א

(כא) ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליקוק המלוכה:

13- מלאכי פרק א

(ב) אהבתי אתכם אמר יקוק ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו ליעקב נאם יקוק ואהב את יעקב: (ג) ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר:

14- בראשית פרק טו

(יח) ביום ההוא כרת יקוק את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת: (יט) את 1- הקיני ואת 2- הקנזי ואת 3- הקדמני: (כ) ואת 4- החתי ואת 5- הפרזי ואת 6- הרפאים: (כא) ואת 7- האמרי ואת 8- הכנעני ואת 9- הגרגשי ואת 10- היבוסי: ס

15- רש"י בראשית פרק טו פסוק יט

(יט) את הקיני - עשר אומות יש כאן ולא נתן להם אלא שבעה גוים, והשלשה אדום ומואב ועמון, והם קיני קניזי וקדמוני עתידים להיות ירושה לעתיד, שנאמר (ישעיה יא יד) אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם:

16- ליקוטי תורה לאר"י ז"ל דברים ד"ה יוסף

יש לדעת למה ב' עממין ציווה ה' ית' לא תחיה כל נשמה ובעיר ומואב ועמון צווה שלא להילחם? והענין כי ז' עממין הם קליפות של כלים הנשברים ואז כבר יצא מהם הקדושה אבל של ג"ר עדיין היה בהם קדושה והם קיני קניזי וקדמוני. והוא מה שלא נתברר בג"ר. ולעתיד יגמור כל הקדושה לצאת ואז גם מהם לא תחיה כל נשמה. והם שעיר ועמון ומואב. שעיר רמז לראשונים כד"א "משעיר מלכם", מואב אב חכמה, עמון "נועם" בינה מלכות ושעיר הוא אדום.

17- דברים פרק א פסוק ב

אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע:

18- בראשית פרק כה

(א) ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: (ב) ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח: